

Programma groepsbijeenkomst Weg van Leven

thema: *Volharden*

Welkom en opening (10 min.)

Deel 1: gesprek rond het thema (45 min.)

- gezamenlijk lezen van de inleidende tekst bij het thema uit het werkschrift
- bespreken van de volgende vragen in groepjes van 4-5 personen:
 - Waar raakt dit thema aan je eigen bestaan? Denk daarbij ook aan ervaringen en gebeurtenissen uit de afgelopen week.
 - Was er een tekst of beeld in het werkschrift bij dit thema die/dat je met name heeft getroffen? Lees de tekst aan elkaar voor of laat het beeld zien en vertel over jouw ervaring hiermee.
 - Heb je zelf nog nieuwe teksten of gedachten rond het thema opgeschreven in jouw werkschrift? Is er iets daarvan dat je in deze groep wilt delen?

Korte pauze (5 min.)

Deel 2: oefening rond het thema (45 min.)

Er is een keuze mogelijk uit twee werkvormen: Lectio Divina of een opstelling in de ruimte.

- werkvorm 1: Lectio Divina (15 min.)

Vorbereiding

Kopieer voor de deelnemers Werkblad 1 met de tekst van de Lectio Divina

De groep gaat in een kring zitten. De begeleider legt kort iets uit over de Lectio Divina en leidt de deelnemers door de verschillende stappen. Na de uitleg bij iedere stap is er de nodige stilte.

Tekstgedeelte: Exodus 14: 5-14

1. Lectio/lezing

We lezen de tekst langzaam en hardop en luisteren naar wat we horen. Lees de tekst in stilte nog een paar keer over. Sta al lezend stil bij woorden of zinnen die je raken of bij je haken.

2. Meditatio/overweging

Stel jezelf de vraag: Wat roepen deze woorden of zinnen bij mij op? Hoe raken ze aan mijn eigen leven? Welk licht laten ze daarop vallen? 'Herkauw' met deze vragen wat je gelezen hebt.

3. Oratio/gebed

Spreek het verlangen dat de tekst in je oproept uit naar God.

4. *Contemplatio/beschouwing*

Stel je open voor de ontmoeting met de Levende God. Luister naar Gods stem in jou en geef antwoord. Zie je leven in een nieuw perspectief en laat je omvormen door God.

Nagesprek: (30 min.)

Na afloop van de Lectio Divina is er gelegenheid om ervaringen met deze omgang met de tekst uit te wisselen. Vraag: "Heeft de lectio nieuw licht geworpen op het thema 'volharden'?"

- werkvorm 2: opstelling in de ruimte

De begeleider zorgt er (van tevoren) voor dat er op de plek waar de groep bijeen komt een open ruimte is waar deze oefening gedaan kan worden. De groep begeeft zich naar deze ruimte.

Ter inleiding op de oefening wordt het volgende verteld:

We gaan zo met elkaar een opstelling in de ruimte doen. Om die ruimte betekenis te geven, zodat ieder zijn/haar plek daarin kan innemen, proberen we ons het volgende voor te stellen:

Met elkaar vormen wij een groep mensen, die zich verbonden weet door het geloof: een geloofsgemeenschap, die je zou kunnen zien als 'Gods volk onderweg'. Deze gemeenschap heeft in de loop der tijd al een hele weg afgelegd. Als je achterom kijkt naar die weg, wat zie je dan? [stilte] En wat voel je daarbij? [stilte] Is deze weg een rechte lijn of juist een kronkelweg? Gaat de weg over vlak land of juist over hoge bergen en/of diepe door dalen? [stilte]

Op deze weg kijken we niet alleen achterom maar ook vooruit, naar de toekomst. Kijk je met zorg naar die toekomst of juist met vertrouwen? [stilte] Hoe ziet de toekomst van deze geloofsgemeenschap er uit, waarheen leidt de weg? [stilte] Wat maakt dat je zo naar de toekomst van de geloofsgemeenschap kijkt? [stilte]

Loop nu in gedachten eens even mee met het volk Israël. Het heeft de uittocht uit het slavenhuis Egypte beleefd. God heeft het volk via een omweg naar de Rietzee geleid. Daar lijkt het spoor dood te lopen. Aan de ene kant is er de farao die het volk achtervolgt. Aan de andere kant is er het diepe water van de zee. Het volk kan niet voor- of achteruit en begint te jammeren en te klagen en tegen Mozes: "Had ons maar in Egypte gelaten." Dan is er Mozes die zegt: "Wees niet bang, volhard!" [stilte]

De ruimte waarin we ons als gemeenschap van gelovigen nu bevinden heeft – net zoals in het verhaal van de doortocht – twee oevers en water daartussen. [De begeleider wijst in deze ruimte aan waar de oever van 'het oude land' en van 'het nieuwe land' zich bevinden en waar het water daartussen is] Zoek in deze ruimte – als deel van deze gemeenschap – een positie die weergeeft waar jij je op dit moment bevindt in het verhaal. Laat deze plek weerspiegelen waar jij staat in het verhaal van je eigen geloofsgemeenschap.

Als iedereen een plaats in de ruimte heeft ingenomen brengt de begeleider de bijbehorende verhalen aan het licht door nu eens de één en dan weer de ander de volgende vragen te stellen:

1. *Jij staat op deze plek. Waarom sta je hier? Sta je stil? Ben je onderweg, in beweging? Zou je het liefst gaan zitten? Of terugkeren naar waar je vandaan komt?*
2. *Hoe stevig sta je? Is er grond onder je voeten? Wat draagt jou op dit moment? Wat geeft je steun?*
3. *Als je voor het water staat: Waar staat deze oever voor? Wil je door het water en zo ja, waarom? Durf je de stap door het water aan?*
4. *Als je in het water staat: Waar staat dit water voor? Hoe voelt het om in het water te staan?*
5. *Als je door het water bent: Waar staat deze oever voor? Hoe ging de tocht door het water?*
6. *Welke kant kijk je uit? Naar voren? Naar achteren? Omlaag? Omhoog? Wat zie je daar?*
7. *Wat zit er in je rugzak? Kun je daar mee vooruit? Voel je ballast die je kwijt wilt? Wat kun je niet missen?*
8. *Waar kom je vandaan? Was het daar goed? Vertel er eens wat over.*
9. *Waarheen ben je op weg? Wat verwacht je daar aan te treffen? Waar verlang je naar?*

De laatste vraag luidt: *Zie je anderen? Wat zou je tegen wie willen zeggen of aan wie nog willen vragen?* Deze vraag wordt in principe aan alle deelnemers aan de oefening gesteld.

Nagesprek:

De begeleider rondt de oefening af door te vragen wat deze opstelling in de ruimte heeft opgeroepen met betrekking tot het thema 'volharden'.

Afronding van deze bijeenkomst en (eventueel) afspraken voor een volgende bijeenkomst. (5 min.)

Sluiting (5 min.)

Werkblad 1 – tekst voor de Lectio Divina

Exodus 14: 5-14

5 Toen nu den koning van Egypte werd geboodschapt, dat het volk vluchtte, zo is het hart van Faraö en van zijn knechten veranderd tegen het volk, en zij zeiden: Waarom hebben wij dat gedaan, dat wij Israël hebben laten trekken, dat zij ons niet dienden?

6 En hij spande zijn wagen aan, en nam zijn volk met zich.

7 En hij nam zeshonderd uitgelezene wagens, ja, al de wagens van Egypte, en de hoofdlieden over die allen.

8 Want de HEERE verstokte het hart van Faraö, den koning van Egypte, dat hij de kinderen Israëls najaagde; doch de kinderen Israëls waren door een hoge hand uitgegaan.

9 En de Egyptenaars jaagden hen na, en achterhaalden hen, daar zij zich gelegerd hadden aan de zee; al de paarden, de wagens van Faraö en zijn ruiters, en zijn heir; nevens Pi-Hachirôth, voor Baäl-Zefon.

10 Als Faraö nabij gekomen was, zo hieven de kinderen Israëls hun ogen op, en ziet, de Egyptenaars togen achter hen; en zij vreesden zeer; toen riepen de kinderen Israëls tot den HEERE.

11 En zij zeiden tot Mozes: Hebt gij ons daarom, omdat er in Egypte gans geen graven waren, weggenomen, opdat wij in deze woestijn sterven zouden? Waarom hebt gij ons dat gedaan, dat gij ons uit Egypte gevoerd hebt?

12 Is dit niet het woord, dat wij in Egypte tot u spraken, zeggende: Houd af van ons, en laat ons de Egyptenaren dienen? Want het ware ons beter geweest de Egyptenaren te dienen, dan in deze woestijn te sterven.

13 Doch Mozes zeide tot het volk: Vreest niet, staat vast, en ziet het heil des HEEREN, dat Hij heden aan ulieden doen zal, want de Egyptenaars, die gij heden gezien hebt, zult gij niet weder zien in eeuwigheid.

14 De HEERE zal voor ulieden strijden, en gij zult stil zijn.

(Uit: Statenvertaling; Jongbloed-editie)